

11/09/2014

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של הילה, הנאבקת במחלת הדיכאון כבר שנים רבות באופן פרטי, כי לרפואה הציבורית אין מענה הולם לסובלים מבעיות נפשיות ומחלות נפש:

"כשהייתי בת 16 אובחן אצלי דיכאון קליני. אני נלחמת במחלה הזו כמעט כל חיי, בטיפולים שיחתיים (עם פסיכולוגית) ובאמצעות תרופות.

למחלה יש עליות וירידות, אבל כדי שמצבי לא יתדרדר, אני זקוקה לתחזוקה שוטפת בצורת פגישה שבועית עם הפסיכולוגית, וכמובן לקחת תרופות מדי יום ולשנות את הטיפול התרופתי בהתאם לשינויים במצבי.

אני לא רוצה לחשוב כמה כסף עלו לי הטיפולים במשך השנים. סביר שהייתי יכולה לחיות ברמת חיים גבוהה יותר אלמלא הצורך לשלם על טיפולים פרטיים. מצד שני, יכול להיות שלא הייתה לי רמת חיים כלל וכלל, כי הייתי מגיעה למצבים אובדניים לעתים יותר קרובות, ואולי באחת הפעמים האלה גם הייתי עושה משהו קיצוני.

מה שקופת החולים שלי מציעה לי, וגם זה רק דרך הביטוח המשלים, הוא טיפולים פסיכולוגיים בהנחה מסוימת. אני לא יכולה לבחור את המטפל או המטפלת שלי, ואני חייבת לעבור בדיקה במרפאת בריאות הנפש של הקופה, שם הצוות יחליט אם מצבי דחוף מספיק כדי להצדיק טיפול.

ונניח שהייתי עוברת את כל זה ומקבלת אישור לטיפולים בהנחה, מה הייתי מקבלת? עד 30 טיפולים בשנה, ובסך הכול 60 טיפולים במשך כל תקופת החברות בתכנית של הביטוח המשלים. ואחרי שהמכסה הזו נגמרת, מה אני אמורה לעשות? הדיכאון שלי לא נגמר עם סיום מכסת הטיפולים. הוא איתי כבר 22 שנה, ולא מראה שום סימנים של רצון לעזוב. אני אמורה להחלים כבמטה קסם, רק כי לקופה אין רצון או יכולת לטפל בי עוד?

אז אני נשארת עם האופציה הפרטית, עם מטפלת שמכירה אותי היטב, ובמחיר שקצת יקר לי להמשיך לשלם, אבל בידיעה שלמחלה שלי יש מקום ויש מענה.

קצת מצחיק שהרפואה הציבורית מצמידה תאריך תפוגה למחלה שלי. הלוואי שזה היה עובד ככה."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת